

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 294/2019-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. júla 2019 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej, zo sudcov Miroslava Duriša a Mojмира Mamojku (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátskou spoločnosťou JUDr. Patrik HOLINGA s. r. o., Hrnčiarska 2/A, Košice, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Patrik Holinga, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 34 C 1/2003, a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. novembra 2018 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky

republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 34 C 1/2003 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti okrem iného uviedol:

„Sťažovateľ je fyzická osoba. V konaní vedenom pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 34C/1/2003 vystupuje ako žalovaný.

Žalobkyňa sa žalobou doručenou na Okresný súd Košice I dňa 11.4. 2000, doplnenou dňa 19.09.2013 domáhala proti žalovanému vyslovenia neplatnosti pracovnej zmluvy uzatvorenej dňa 31. 12. 1999 a určenia, že pracovná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú. Žiadala, aby súd zaviazal žalovaného na náhradu mzdy od 1.4. 2000 do 30. 11. 2001 vo výške 2 120,23 Eur s príslušenstvom a na náhradu trov konania. K žalobe pripojila pracovnú zmluvu uzatvorenú dňa 24. 9. 1999, pracovnú zmluvu uzatvorenú dňa 31. 12. 1999, list Okresného úradu práce Košice I zo dňa 23. 3. 2000. Dňa 30. 8. 2000 žalobu doplnila po výzve súdu na odstránenie väd žaloby a doručila listinné dôkazy - pracovnú zmluvu zo dňa 1. 10. 1999, pracovnú zmluvu zo dňa 1. 1.2000, sťažnosť na zamestnávateľa zo dňa 1. 6. 2000, odpoveď na sťažnosť zo dňa 23. 3. 2000, žiadosť o pridelenie práce, zrušenie pracovného pomeru zo dňa 11.4. 2000, žiadosť o pridelenie práce alebo rozviazanie pracovného pomeru zo dňa 4. 4. 2000, vysvedčenie o maturitnej skúške a výučný list.

Vyššie uvedenej veci bola súdom pridelená spisová značka 34C/1/2003. Od samotného podania návrhu na začatie konania do dnešného dňa ubehlo už 18 rokov, no bez konečného rozhodnutia vo veci.“

3. Ďalej sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uviedol:

„... má za to, že samo o sebe 18- ročné trvanie konania je celkom jednoznačne neprimerané a neospravedliteľné (rovnako tak Ústavný súd SR konštatoval aj v náleze IV. ÚS 116/2012-37 zo dňa 31. mája 2012). Predmet sporu - o náhrade mzdy s príslušenstvom, nie je podľa názoru sťažovateľa taký zložitý, aby ho nebolo možné za tak dlhý čas rozhodnúť. Vo veci sa vykonalo rozsiahle dokazovanie. Súdy aj napriek tomuto dokazovaniu nevedeli vec počas súdnych konaní vyhodnotiť. Ukončenie tohto konania má pre sťažovateľa zásadný význam, v zmysle právnej istoty. Sťažovateľ nedal svojim

správaním dôvod na prietahy v konaní. Súdných pojednávaní sa pravidelne zúčastňoval, na výzvy súdu reagoval, vo veci podával vyjadrenia a návrhy.“

4. Na základe uvedených tvrdení sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„Základné právo [redacted], [redacted], [redacted] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 34C/1/2003 porušené bolo.

Okresnému súdu Košice I sa v konaní pod sp. zn. 34C/1/2003 ukladá vo veci konať.

[redacted], [redacted], [redacted] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 18.500 € [(slovom dvadsaťtisíc eur); správne má byť osemnásťtisícpäťsto eur, pozn.], ktoré mu je Okresný súd Košice I povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

[redacted], [redacted], [redacted] priznáva úhradu trov konania v sume 870,60 €, ktoré je Okresný súd Košice I povinný zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Patrika HOLINGA s.r.o., Hrnčiarska 2/A, 040 01 Košice, IBAN: SK72 1111 0000 0010 2431 6004, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

5. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v čl. I § 1 až § 13

a § 16 až § 28 a § 32 až § 248 a § 250 a § 251. V zmysle § 246 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde sa tento zákon použije aj na konania začaté do 28. februára 2019, pričom právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali do 28. februára 2019, zostávajú zachované.

7. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

8. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Podstatou ústavnej sťažnosti a predmetom konania pred ústavným súdom je uplatnenie nároku sťažovateľa na ochranu pred postupom okresného súdu, ktorým malo byť porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

10. O zjavnú neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti smerujúcej proti zbytočným prieťahom v súdnom konaní ide predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, a to pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého

sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktorý vylučuje, aby ten orgán (okresný súd) porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (III. ÚS 263/03, IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, III. ÚS 342/08).

11. Zjavná neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už v sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred jej podaním (II. ÚS 184/06, I. ÚS 559/2014), a preto už k namietanému porušovaniu týchto práv nečinnosťou tohto súdu v čase doručenia sťažnosti nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06, IV. ÚS 637/2013).

12. Ústavný súd na okresnom súde zistil, že napadnuté konanie bolo právoplatne skončené 14. novembra 2018, keď nadobudol právoplatnosť rozsudok okresného súdu č. k. 34 C 1/2003-406 zo 4. októbra 2018.

13. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 116/02, IV. ÚS 637/2013). Ak v čase doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde], pretože konanie o takej ústavnej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

14. Keďže sťažovateľ ústavnú sťažnosť na ústavnom súde uplatnil až 20. novembra 2018, teda v čase, keď napadnuté konanie bolo už právoplatne skončené (pozri bod 12),

ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

15. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2019